

- 3) Målet återförvisas till Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt för en ny prövning av Athinaiki Teknikis yrkande om ogiltigförklaring av det beslut som fattats den 2 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission, att avskryva klagandens klagomål avseende det statliga stöd som Republiken Grekland påstås ha beviljat Hyatt Regencys konsortium inom ramen för den offentliga upphandlingen avseende upplåtelse av 49 procent av kapitalet i Casino Mont Parnès.
- 4) Beslut om rättegångskostnader meddelas senare.

(¹) EUT C 42, av den 24 februari 2007.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 10 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Dâmbovița – Rumänien) – Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București mot Gheorghe Jipa

(Mål C-33/07) (¹)

(Unionsmedborgarskap — Artikel 18 EG — Direktiv 2004/38/EG — Unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier)

(2008/C 223/16)

Rättegångspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunal Dâmbovița

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București

Motpart: Gheorghe Jipa

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunal Dâmbovița – Tolkingen av artikel 18 EG och artikel 27 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EGT L 158, s. 77, och rättelse i EGT L 229, s. 35)

Domslut

Artikel 18 EG och artikel 27 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras

familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG utgör inte hinder för nationell lagstiftning, enligt vilken det är möjligt att begränsa rätten för en medlemsstats medborgare att resa till en annan medlemsstat, bland annat med anledning av att vederbörande tidigare har återförts till hemlandet på grund av "illegal vistelse". Detta gäller under förutsättning dels att den aktuella medborgarens personliga beteende utgör ett verkligt, aktuellt och tillräckligt allvarligt hot som påverkar ett grundläggande samhällsintresse, dels att den planerade begränsande åtgärden är tillräcklig för att säkerställa att dess syfte uppfylls och att den inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppfylla detta syfte. Det åligger den hänskjutande domstolen att pröva huruvida detta är fallet i det aktuella målet.

(¹) EUT C 140, 23.6.2006.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Arbeidshof te Brussel (Belgien)) – Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding mot Firma Feryn NV

(Mål C-54/07) (¹)

(Direktiv 2000/43/EG — Diskriminerande kriterier för urval av personal — Bevisbörda — Sanktioner)

(2008/C 223/17)

Rättegångspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Arbeidshof te Brussel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Motpart: Firma Feryn NV

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Arbeidshof te Brussel – Tolking av artiklarna 2.2 a, 8.1 och 15 i rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung (EGT L 180, s. 22) – Direkt diskriminerande kriterier för urval av personal avseende ras eller etniskt ursprung – Bevisbörda – Den nationella domstolens bedömning och konstateranden – Huruvida den nationella domstolen är skyldig att förordna om diskrimineringens upphörande